

Michael Sauga
© Der Spiegel

El Regne Unit sempre ha sigut una mena de laboratori de proves per a l'esquerra europea. Al segle XIX els obrers anglesos van fundar els primers sindicats de l'era industrial. Després de la Segona Guerra Mundial el Partit Laborista va consolidar l'Estat modern del benestar. Cinquanta anys més tard Tony Blair i la seva política de la "Tercera Via" es van convertir en exemple d'una renovada democràcia social favorable a l'economia de mercat.

El 29 de gener, la cúpula de l'SPD (el Partit Socialdemòcrata d'Alemanya, en les sigles en alemany) va proclamar Martin Schulz, fins ara president del Parlament Europeu, successor del desafortunat Sigmar Gabriel; i aquesta vegada molts companys de partit també li demanen que tingui en compte l'exemple britànic. Igual que el líder laborista Jeremy Corbyn, Schulz –li diuen els seus– també hauria de situar el partit més a l'esquerra: que es distanciï de l'impopular pla de reformes dels anys de Schröder, que s'allunyi de la globalització i que reactivi el còctel polític d'impostos elevats i més Estat social amb què la socialdemocràcia va tenir tant d'èxit als anys setanta del segle passat.

Ha estat "el gir cap al neoliberalisme dels partits dels treballadors tradicionals" el que ha provocat la seva caiguda, afirma per exemple l'ex-cap de l'SPD i actual líder de Die Linke Oskar Lafontaine. El futur de la socialdemocràcia, doncs, cal trobar-lo en el seu passat? La resposta adequada al populisme de dreta és un "populisme d'esquerra"? O, dit d'una altra manera: Schulz hauria de ser un Corbyn?

Si el nou cap de l'SPD realment aspira a arribar a la cancelleria, com va anunciar just després de la seva sorprenent entronització aquesta setmana [la del 23 de gener], més li valdria oblidar els consells del sector de l'*old labour*. Una política a l'estil de Corbyn seria el camí més segur per conduir l'SPD a l'oposició durant anys.

Això es desprèn justament del balanç a casa del líder laborista britànic. A penes dos anys després d'arribar al càrrec, la lluita entre ales del partit és més aferissada que mai i l'èxit electoral és lluny.

Schröder o Corbyn

Com pot fer Martin Schulz que els socialistes alemanys recuperin la cancelleria? Pel centre o per l'esquerra?

Segons algunes enquestes, a hores d'ara els laboristes se situen 16 punts per sota dels conservadors.

I, a més a més, a Alemanya els treballadors industrials, el principal públic objectiu de la socialdemocràcia, no són cap espècie en perill d'extinció com al Regne Unit, sinó un element central de la classe mitjana, normalment el seu terç superior.

Les persones que es guanyen la vida en una de les empreses més exportadores dels sectors automobilístic, químic o de la construcció mecànica, no són com un obrer desesperat i a l'atur d'una fàbrica abandonada del nord d'Anglaterra, sinó que són gent que amb la globalització hi ha guanyat. El seu lloc de treball no es tornarà més segur amb aïllament sinó gràcies al lliure comerç.

Per guanyar la cancelleria, Martin Schulz ha de distanciar el seu partit del CDU de Merkel, amb el qual governa, però també conquerir el centre polític.

Schulz no pot fer només ofertes en l'àmbit de la política social; ha de posicionar la seva tropa com a partit de futur. Per a això cal considerar la digitalització del món laboral com una oportunitat i no com una amenaça. Cal fer una política d'immigració que també tingui en compte la necessitat de mà d'obra de l'economia. I, finalment, l'SPD hauria d'emprendre una reforma impositiva i de les contribucions socials que sigui útil sobretot per a les persones amb ingressos mitjans. No s'ha de fer més gros el pastís, s'ha de repartir d'una manera tan justa com es pugui.

Òbviament, l'SPD s'hauria de distanciar clarament de la CDU en qüestions importants; no se'ls ha de poder confon-

dre. Però, si Schulz vol prendre el lloc a la cancelleria, ha de batallar pel centre polític. Igual com intenta aquests dies Emmanuel Macron, ex-ministre d'Economia, a les presidencials franceses, que amb el seu programa liberal-social se situa clarament per davant dels seus adversaris socialistes.

En temps de Trump i de falsedat informativa, els resultats electorals encara són més difícils de predir que habitualment. L'eslògan de l'últim canceller socialdemòcrata, però, encara és vàlid. Les eleccions al Bundestag, com solia dir Gerhard Schröder, es guanyaran al centre. •

Traducció d'Arnau Figueras

I, si es miren la nòmina, en què tant la suma d'euros bruts com nets està per damunt de les quatre xifres, no tenen pas la sensació que uns impostos més alts reforcin la justícia social. En les últimes eleccions al parlament regional de Baden-Württemberg van votar la CDU (la Unió Cristianodemòcrata) gairebé el doble de treballadors que a l'SPD.

Segons la situació, Schulz podria ser canceller com a màxim amb una coalició amb els Verds i Die Linke, però seria un greu error intentar acostar-se als seus potencials socis de govern. Ha de fer el contrari: si vol guanyar-se els ciutadans per fer una aliança d'esquerres a escala estatal, ha de deixar clar que un experiment així només es podrà fer amb les condicions de l'SPD. El més important, doncs, és la conservació de la base de prosperitat industrial de la república.

MEMÒRIA DE LA LLUM
de CARLES DUARTE

NOVETATS 3i4

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i Twitter
Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com